

คดีหมายเลขดำที่ อม ๔ /๒๕๖๘
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๓๗ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้คำฟ้องว่า จำเลยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต

เลือกตั้ง จังหวัดสงขลา สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย

ในการใช้อำนาจนิติบัญญัติในการออกกฎหมายนับแต่การเสนอร่างกฎหมาย การพิจารณาร่างกฎหมาย ไปจนถึงการตรากฎหมายมาบังคับใช้แก่ประชาชน จำเลยต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม มีหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ จำเลยมีอำนาจหน้าที่ ต้องประชุมร่วมกันของรัฐสภากับสมาชิกวุฒิสภาในการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการ การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๒ พิจารณาเรียงลำดับมาตรา และออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๓ ขั้นการลงมติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๒, ๑๔๓, ๑๔๖ และ ๑๔๗ กับจำเลยย่อมมีหนึ่งเสียงในการออกเสียงลงคะแนนตามมาตรา ๑๒๖ วรรค สาม รวมถึงมีหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภา ผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เวลาากลางคืนหลังเที่ยง ขณะที่สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ มีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖,

๗, ๑๐, ๑๑, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๒๐, บัญชีท้าย, วาระที่ ๓ และข้อสังเกต ต่อเนื่องกันตามลำดับ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา จนถึงเวลา ๒๓.๒๗ นาฬิกา แต่ปรากฏว่าจำเลยเดินทางไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้วยเครื่องบินของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยฝากบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือยินยอมให้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นนั้นใช้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยกดปุ่มแสดงตน และออกเสียงลงคะแนนแทนจำเลยในการพิจารณาและลงมติร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖, ๗, ๑๐, ๑๑, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘, และ ๒๐, บัญชีท้าย, วาระที่ ๓ และข้อสังเกต ต่อเนื่องกันตามลำดับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา จนถึงเวลา ๒๓.๒๗ นาฬิกา โดยจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการขัดต่อหลักการพื้นฐานของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยโดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ขัดต่อหลักความซื่อสัตย์สุจริตที่สมาชิกรัฐสภาได้ปฏิญาณตนไว้ ขัดต่อหลักการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาที่ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรมและขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนนตามบทบัญญัติมาตรา ๑๒๖ วรรคสาม แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทำให้การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาดังกล่าวเป็น
การออกเสียงลงคะแนนที่ทุจริตบิดเบือน ขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับการประชุมรัฐสภาโดยชัดแจ้ง
อันเป็นการกระทำการในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ และมีอาจถือได้ว่ามติที่ประชุมร่วมกันของ
รัฐสภาในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นไปโดยชอบตามกฎหมาย และข้อบังคับ
การประชุมของรัฐสภา ต่อมา ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓-๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม
ขนส่งของประเทศ พ.ศ. ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีผลให้
ร่างพระราชบัญญัตินี้ตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงเป็น
การปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา อันเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ปวงชนชาวไทย
โดยส่วนรวม ฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกรัฐสภาอื่น ประชาชน และผู้มีชื่ออื่น อันเป็นการกระทำโดยทุจริต
เหตุเกิดที่อาคารรัฐสภา ถนนอุทองใน แขวงจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) แต่งตั้งองค์คณะในการไต่สวนข้อเท็จจริงและ
แจ้งข้อกล่าวหาจำเลยแล้ว จำเลยให้การปฏิเสธ ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖, ๑๗๒

จำเลยให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำฟ้อง เอกสารท้ายคำฟ้อง รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คำให้การรับสารภาพและคำแถลงประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางคืนหลังเที่ยง ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มาตรา ๖, ๗, ๑๐, ๑๑, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘, และ ๒๐, บัญชีท้าย,

วาระที่ ๓ และข้อสังเกต ต่อเนื่องกันตามลำดับ ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา จนถึงเวลา ๒๓.๒๗ นาฬิกา

แต่ปรากฏว่าจำเลยเดินทางไปอำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ด้วยเครื่องบินของบริษัทการบินไทย จำกัด

(มหาชน) จากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เวลา ๑๘.๐๕ ไปถึงท่าอากาศยานหาดใหญ่ เวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

โดยจำเลยฝากบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือ

ยินยอมให้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรรายอื่น เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นนั้นใช้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลย

กดปุ่มแสดงตน และออกเสียงลงคะแนนแทนจำเลยในการพิจารณาและลงมติร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยจำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า จำเลยฝากบัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือยินยอมให้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นนั้นใช้บัตรประจำตัวอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยกดปุ่มแสดงตนและออกเสียงลงคะแนนแทนจำเลยในการพิจารณาและลงมติดังกล่าว เมื่อการแสดงตนและการออกเสียงลงคะแนนเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ผู้ที่จะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้คือผู้ที่มาแสดงตนในการประชุมและอยู่ในที่ประชุมในขณะที่มีการออกเสียงลงคะแนนเท่านั้น การกระทำใดที่เป็นเหตุให้มีการออกเสียงลงคะแนนแทนกัน การกระทำนั้นย่อมไม่ชอบด้วยบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม ที่ให้สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน และไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้การออกเสียงลงคะแนนจะกระทำการแทนกันมิได้ จึงเป็นการออกเสียงลงคะแนนที่ไม่สุจริต ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทนปวงชนชาวไทย ขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาที่ต้องเป็นไปตามหลัก

นิติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ วรรคสอง ขัดต่อหลักการ
พื้นฐานของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติ
มอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์
ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตามมาตรา ๑๒๒ ขัดต่อหลัก
ความซื่อสัตย์สุจริตที่สมาชิกรัฐสภาได้ปฏิญาณตนไว้ ตามมาตรา ๑๒๓ ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมี
คำวินิจฉัยที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมีข้อความขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙
วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗๐ วรรคสอง ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญ มีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้
เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ถูกยกเลิกแล้ว แต่มีการตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ ใช้บังคับ โดยกำหนดหลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติไว้
เช่นเดียวกัน เช่นนี้ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง
หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ปวงชนชาวไทย ฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกรัฐสภาอื่น ประชาชน และผู้มีชื่ออื่น ซึ่งเป็นความผิด

ตามกฎหมาย แม้ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังจำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำคุก ๑ ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๖ เดือน องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า ขณะกระทำความผิดจำเลยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย แต่กลับกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ พฤติการณ์แห่งคดีเป็น

(อม.๓๐)

- ๙ -

เรื่องร้ายแรง แม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือมีเหตุอื่นตามคำแถลงประกอบ
คำรับสารภาพของจำเลย ก็ยังไม่มีเหตุเพียงพอที่จะรอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษให้แก่จำเลยได้.

นางมณฑรี อุชชิน

นายรังสรรค์ โรจน์ชีวิน

นายศุภมิตร บุญประสงค

นายเผด็จ ชมพานิชย์

นายไชยยศ วรรณทีศิริ

นายทวีศักดิ์ อุนนาทรรัตนกุล

นายอำนาจ โชติชะวารานนท์

นายระบิล จันทกริรมย์

นางสาวนัยนาจุ จันทรจำเริญ

